

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้รับแจ้งแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคร่วมพัฒนาชาติไทย ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย ดังนี้

นโยบายพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ด้านการเมือง จะยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขสูงสุดสนับสนุนให้มีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทุกรูปแบบ เช่น แก่กฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตไม่มีอายุความ

๑. ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๒. ดำเนินการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยการ

๒.๑ ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวาง

๒.๒ ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพและสิทธิของประชาชน ทั้งในด้านการเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมือง ลัทธิ ความเชื่อ ศาสนา เศรษฐกิจ และสิทธิในการรวมกลุ่มเป็นองค์กร การจัดตั้งองค์กรเอกชน กลุ่มเกษตรกรหรือพรรคการเมือง ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

๒.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยเฉพาะอย่างยิ่งให้เข้าใจความสำคัญของสิทธิในการเลือกตั้ง โดยมีการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง และอย่างมีหลักประกันในเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา โดยไม่ขัดกับความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๒.๔ ส่งเสริมระบบการเมืองให้เข้มแข็ง โดยมีรากฐานมาจากประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงและก้าวหน้า ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคมและร่วมพัฒนาประเทศ โดยแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติ และตรวจสอบการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยพรรคการเมืองเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

๒.๕ ให้การแก้ไขความขัดแย้งทางการเมือง และความคิดเห็นต่าง ๆ โดยสันติวิธีโดยยอมรับในหลักการของเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับประชาธิปไตย ยอมรับมติของประชาชนส่วนใหญ่ และสร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจอันดีขึ้นในชาติ โดยน้อมนำเอาแนวพระราชดำริและหลักพระพุทธศาสนามาเผยแผ่และปฏิบัติ

๓. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเด็ดขาด และจริงจัง โดยการ

๓.๑ ดำเนินการให้ข้าราชการมีความสำนึกในหน้าที่บริการประชาชน โดยใช้วิธีการแบบประชาธิปไตย คือ บังคับบัญชาตามกฎหมายโดยยึดหลักเหตุผล และความต้องการอันชอบธรรมของประชาชนเป็นสำคัญ

๓.๒ ดำเนินการตั้งศาลปกครองประจำจังหวัดทุกจังหวัด

๓.๓ ส่งเสริมให้มีการรณรงค์เปิดโปงและต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวงและการประพฤติมิชอบในระบบราชการทุกระดับ

๓.๔ สร้างค่านิยมที่จะยกย่องคนสุจริตและประณามผู้ทุจริตอย่างจริงจัง
นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจจะจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ ควบคุมกิจการธนาคารและอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการเกษตร พลังงานและการขนส่งให้โอกาสแก่ธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของคนไทย

๑. ขจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ ควบคุมกิจการธนาคาร และอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการเกษตร พลังงาน และการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อให้อำนาจประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด โดยการ

๑.๑ ออกกฎหมายและควบคุมกิจการธนาคารและดำเนินการให้เป็นไปตามธนาคารแห่งชาติกำหนด

๑.๒ ควบคุมกลไกการตลาดไม่ให้ขึ้นกับกลุ่มเอกชนเพียงไม่กี่คนและไม่กี่กลุ่ม

๑.๓ ควบคุมการให้สินเชื่อ ให้เอื้ออำนวยประโยชน์แก่เกษตรกรให้มากที่สุด

๑.๔ ให้รัฐเป็นผู้ซื้อและจำหน่ายสินค้าหลักและสินค้าที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตโดยตรง เช่น ข้าว น้ำตาล

๒. ยกระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศ โดยเน้นหนักเกษตรกรรม โดยการ

๒.๑ ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง ตามสมควร โดยยึดหลักการให้เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินทำกินเพื่อการเกษตร แจ้งความต้องการมีที่ดินเป็นของตนเองได้ทุกคน จัดหาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร โดยการเวนคืนที่ดินจากผู้ถือครองที่ดินจำนวนมาก และไม่ทำประโยชน์ สนับสนุนการจัดรูปที่ดินตามพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินอย่างเร่งด่วน จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๒.๒ ดำเนินการให้ประชาชนได้เอกสารสิทธิเกี่ยวกับที่ดินโดยเร่งด่วน โดยถือเป็นวาระเร่งด่วนของพรรค

๒.๓ ควบคุมการพิทักษ์ทรัพยากรและแหล่งพลังงานต่าง ๆ ของชาติให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวมอย่างแท้จริง ซึ่งการลงทุนของต่างประเทศจะต้องมีการถือหุ้นร่วมกับรัฐบาลเท่านั้น และจะถือหุ้นรวมกันทั้งหมดได้ไม่เกินร้อยละ ๔๙

๒.๔ ส่งเสริมการชลประทานย่อยอย่างจริงจังทั่วประเทศ รวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ชลประทานเข้าไว้ด้วยกัน ให้มีเจ้าหน้าที่ชลประทานทุกจังหวัดเพื่อรับผิดชอบโดยตรง และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการให้มีแหล่งน้ำทุกตำบล

๓. ปรับปรุงและปฏิรูปการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพ โดยการ

๓.๑ ให้คนที่มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงาน เช่นเดียวกับธุรกิจเอกชน ให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือทำให้รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เกิดความเสียหายพ้นจากตำแหน่งไป

๓.๒ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตและการบริหารของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งวิธีการที่จะใช้คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจได้ รายละเอียดไม่เกินร้อยละ ๐.๕ และรวมกันทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๔๙ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร

๓.๓ รัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนเรื้อรังมานานและไม่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคของประชาชน ให้รัฐโอนให้เอกชนรับช่วงดำเนินการแทน

๔. สร้างและพัฒนาระบบสหกรณ์ต่าง ๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยการ

๔.๑ ให้ประชาชนเป็นเจ้าของและดำเนินการสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ได้โดยอิสระ

๔.๒ ให้การศึกษาแก่ประชาชนเรื่องสหกรณ์ โดยกำหนดไว้ในหลักสูตรและกิจกรรมของโรงเรียนในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

๔.๓ ให้มีสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่บริหารในระดับต่าง ๆ ให้มีความรู้ความสามารถในด้านสหกรณ์

๔.๔ ส่งเสริมให้สหกรณ์ดำเนินธุรกิจทั้งทางการผลิต การซื้อ และการจัดจำหน่ายทั่วทุกตำบล

๔.๕ จัดตั้งสถาบันการเงินสนับสนุนสหกรณ์โดยเฉพาะ

๕. ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ให้อยู่ในระดับเดียวกันทั้งประเทศ ประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่การครองชีพของประชาชน เน้นการบริโภคให้เพียงพอภายในประเทศก่อนการส่งออก โดยเฉพาะรัฐบาลเป็นผู้รับซื้อจากเกษตรกรและจัดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศเอง

๖. ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีทั้งด้านวิธีการและด้านเจ้าหน้าที่ ขจัดระบบการจัดเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อนเพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี และให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม โดยการเสียภาษีอย่างเป็นธรรม ตามผลประโยชน์และความสามารถของแต่ละคน

ในด้านการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากร จะหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระภาษีแก่ผู้มีรายได้น้อย โดยการมุ่งเน้นการเก็บภาษีทางตรงและภาษีฟุ่มเฟือยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเพิ่มภาษีทรัพย์สิน เช่น บ้านที่ดิน และจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่ก้าวหน้า

นโยบายด้านสังคม และวัฒนธรรม

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ชนทุกเพศทุกวัย ทั้งในส่วนของเอกชนและส่วนของรัฐบาล ทั้งภายในและระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากที่สุด

ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคทางสังคมภายใต้หลักการประชาธิปไตยเพื่อประชาชน ให้ประชาชนทุกคนชั้น
เข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทัดเทียม นำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาเข้าพัฒนาจิตใจ
ของประชาชนตามหลัก “พัฒนาอะไรก็ติดถ้าจิตไม่พัฒนา” ส่งเสริมให้มีการบัญญัติพระพุทธศาสนา
เป็นศาสนาประจำชาติในรัฐธรรมนูญ

๑. ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย ทั้งในส่วนของเอกชนและส่วนของ
รัฐบาล โดยการ

๑.๑ จัดที่อยู่อาศัยให้ประชาชนให้เพียงพอ และให้มีสภาพที่เหมาะสมได้มาตรฐาน

๑.๒ ประชาชนที่ยากจนช่วยเหลือตนเองไม่ได้เนื่องจากสภาพแวดล้อม ความสมบูรณ์
ทางร่างกายหรือพื้นฐานการศึกษาที่ไม่อำนวยจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐแบบรัฐสวัสดิการสงเคราะห์

๑.๓ จัดสร้างและส่งเสริมรัฐสวัสดิการสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ผู้พิการผู้มีความบกพร่องทาง
ร่างกาย ผู้ที่มีโรคประจำตัวในระยะวิกฤต ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง
และเท่าเทียม

๑.๔ จัดเงินช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษให้แก่ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เพื่อการดำรงชีวิต

๑.๕ จัดหางานหารายได้ให้แก่ผู้พิการที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ จากส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ
รัฐวิสาหกิจ และเงินสนับสนุนของภาคเอกชน

๑.๖ จัดตั้งสถานประกันสังคมเพื่อควบคุมและสนับสนุนการประกันสังคมด้านต่าง ๆ
ขึ้นเป็นการเฉพาะโดยร่วมกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประกันสังคมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

๒. ปฏิรูประบบงานของหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
ให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด
นโยบายในการรักษาความสงบเรียบร้อยอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรม
ลดน้อยลงและหมดสิ้นไปในที่สุด เพื่อความสันติสุขและมีหลักการทางด้านสวัสดิการของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังคนด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มในการ
ทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดสภาพจิตใจที่ตกต่ำ เป็นต้น
โดยการ

๓.๑ เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ โดยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กวดขันหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๓.๒ ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนาคนด้านจิตใจ สนับสนุนข้าราชการที่ดีและแนะนำจัดและป้องกันการทุจริตการประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร

๓.๓ สนับสนุนและสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น สร้างโครงการแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรม การรักษาธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจัดการทำลายสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งยั่วยุการละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัดและขจัดความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจและศาสนศึกษาของทุกศาสนาที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

๕. พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมแก่สตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษ ตามกฎหมาย ประเพณีนิยมใดที่ขัดกับหลักการนี้จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขใหม่ให้เหมาะสม

๖. ส่งเสริมการเผยแพร่งานด้านศิลปะ วัฒนธรรม อันแสดงออกถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย ทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยม โดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วยศาสนาและวัฒนธรรมเป็นการเฉพาะ
นโยบายด้านแรงงาน

ด้านแรงงาน จะสร้างงานโดยการส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมเกิดขึ้นทั่วทุกจังหวัด เพื่อลดการว่างงานของประชาชนซึ่งมีอยู่จำนวนมากและส่งเสริมแรงงานให้ไปทำงานต่างประเทศมากขึ้น

๑. ลดและจัดการไม่มีงานทำและการว่างงานของประชาชน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากตามลำดับ
โดยการ

๑.๑ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและในชนบท ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโรงงานเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่นำผลผลิตในท้องถิ่นมาเป็นวัตถุดิบ เพื่อลดการเดินทางเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร

๑.๒ พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีการศึกษา
สำหรับผู้ไร้แรงงาน เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาอาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าขึ้น

๑.๓ จัดตั้งกองทุนประกันคนว่างงาน

๒. ยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพของผู้ไร้แรงงานให้สูงขึ้น โดยการ

๒.๑ กำหนดมาตรฐานของการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักร ให้อยู่ในสภาพที่สมดุลและเหมาะสม

๒.๒ กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำ ให้สอดคล้องกับความเหมาะสมและค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง

๒.๓ ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

๒.๔ ส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการต่างๆ อย่างทั่วถึง ประกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วย
ของผู้ไร้แรงงาน

๓. สนับสนุนให้ผู้ไร้แรงงานและนายจ้างมีองค์การเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนเอง เช่น
สหภาพแรงงานและสมาคมนายจ้าง และใช้ระบบที่เป็นธรรมในการแก้ไขความขัดแย้งในปัญหาแรงงาน
ที่เกิดขึ้น

นโยบายด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา จะขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น ถึงระดับอุดมศึกษา โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการ
มีสถานศึกษาภาคบังคับเพียงพอ มีคุณภาพและมีมาตรฐานเท่าเทียมกันทุกท้องถิ่นส่งเสริมให้มีสถาบัน
ระดับอุดมศึกษา และสถานศึกษาเชี่ยวชาญวิชาชีพทุกจังหวัด

๑. ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการ มีสถานศึกษาภาคบังคับเพียงพอ
มีคุณภาพเท่าเทียมและมีมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

๒. ดำเนินการจัดระบบบริหารการศึกษาให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์
สืบเนื่องกันเพื่อประสิทธิภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

๓. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนด
หลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น และการศึกษาตามความสามารถทางปัญญาและ
ความถนัด

๔. จัดสวัสดิการในการบริหารการศึกษาให้แก่ครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เพียงพอ
เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ และให้มีการรับรองวิทยฐานะเท่าเทียมภาครัฐบาล

๖. ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยภาษาอังกฤษหรือภาษาที่ ๓ ในระดับพื้นฐานแก่ประชาชนทั่วไป

๗. ส่งเสริมการพูดการฟังภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สามในระดับพื้นฐานแก่ประชาชนทั่วไป
นโยบายด้านสาธารณสุข

ด้านสาธารณสุขจะให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขแก่เด็กและคนชรา โดยไม่คิดมูลค่าและกระจายสถานพยาบาลที่เป็นมาตรฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

๑. ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขแก่เด็กและคนชรา โดยไม่คิดมูลค่า

๒. ขยายขอบข่ายการบริการการรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขให้เพียงพอแก่ประชาชนในชนบทและผู้ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

๒.๑ ให้การรักษาพยาบาลสร้างสถานีอนามัยให้มีอย่างทั่วถึง

๒.๒ เร่งผลิตและอบรมแพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบท ตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล รวมทั้งการศึกษา การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท เพื่อให้รู้จักการป้องกันและรักษาตัวเอง

๒.๔ ให้ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัว ได้เข้าถึงแพทย์จากโรงพยาบาลใหญ่ได้โดยตรงไม่ต้องผ่านคลินิกชุมชนหรือมีใบส่งตัวใด ๆ ทั้งสิ้น ให้แพทย์จากโรงพยาบาลใหญ่รับเป็นคนไข้ประจำโดยความยินยอมของแพทย์เจ้าของคนไข้เป็นผู้เซ็นรับรองได้ทุกโรงพยาบาล

๒.๕ ห้ามมิให้แพทย์ฝึกหัดรักษาผู้ป่วยตามลำพังโดยไม่มีแพทย์ใหญ่คอยควบคุมดูแล

๒.๖ หากแพทย์ฝึกหัดฝ่าฝืนทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยตามลำพัง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากแพทย์ประจำโรค หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นจากการรักษาผู้ป่วยสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากแพทย์ฝึกหัดและสถานพยาบาลนั้น ๆ ได้

๓. จัดสวัสดิการรายได้และการยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นไปได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔. สนับสนุนการผลิตยาภายในประเทศเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนลดภาระค่าใช้จ่ายการสั่งซื้อยาจากต่างประเทศของรัฐ

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่ประชาชนทุกครัวเรือน เพื่อให้รู้จักป้องกันภัยคุกคามสุขภาพและดูแลสุขภาพอนามัยด้วยตัวเองและครอบครัว

๖. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชน และจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพชุมชน ส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน
นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

ด้านการทหารและการป้องกันประเทศจะกำหนดยุทธศาสตร์ของชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์เสมอ สร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งและเพียงพอที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศอย่างแท้จริงเน้นด้านประสิทธิภาพไม่เน้นด้านปริมาณ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับสถานการณ์เสมอสร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งเพียงพอที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศได้อย่างแท้จริง

๒. ป้องกันการรุกรานและแทรกซึมจากภายนอกประเทศ โดยการใช้วิธีทางการทูตนำการทหารและจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันตนเองเท่านั้น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกฝนอาชีพและทำการช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต ส่งเสริมให้กองทัพสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืน

๔. เพิ่มสวัสดิการแก่ทหารผู้น้อยและครอบครัวให้ดีขึ้น สอดคล้องกับค่าครองชีพและความเป็นอยู่ที่แท้จริง

นโยบายด้านต่างประเทศ

ด้านการต่างประเทศยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราชอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักนำโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองไม่ตกเป็นทาสทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของต่างชาติ

๑. ยึดถือและดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระยึดมั่นในเอกราชและอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักนำ

๒. สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะระหว่างประเทศโลกที่สาม บนหลักการเคารพในอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน ไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางระบบเศรษฐกิจและลัทธิการเมืองของแต่ละประเทศ

๓. ส่งเสริมมิตรภาพความสามัคคีและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน และในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

๔. เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนการค้าเสรีการลงทุนในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม โดยมีหลักประกันที่ดีและมีความมั่นคง

๕. สร้างเสริมบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ ในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม การคุ้มครองแรงงานการค้าการลงทุนการเงินการคลัง และสิทธิประโยชน์อันพึงได้ของคนไทยทุกคน

นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศ และดึงดูดชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยใช้ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชาติเป็นจุดขายส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขันระดับโลก

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก และแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ของประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒. สนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนชาวไทย ในรูปแบบทัศนศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นระหว่างภาคกับภาค ระหว่างจังหวัดกับจังหวัด ระหว่างชุมชนกับชุมชน

๓. ให้การศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่นแก่ประชาชนเพื่อให้เป็น “ทูตการท่องเที่ยว” ภายในชุมชนของตนเองได้

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกประเภท ทั้งกีฬาพื้นบ้านและกีฬาสากลแก่ประชาชน โดยเฉพาะแก่เด็กและเยาวชน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน

๕. จัดการศึกษาเพื่อการพัฒนา กีฬาสากลทุกประเภทเพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศทุกระดับ ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับสากล

ข้อบังคับพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “พรรคร่วมพัฒนาชาติไทย” เป็นภาษาอังกฤษว่า “Ruam Pattana Chart Thai Party” ชื่อย่อภาษาไทยว่า “รพท.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “RPCT”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคร่วมพัฒนาชาติไทย ใช้เครื่องหมาย

(๒) โดยมีความหมาย ดังนี้

มือทั้งสองจับกัน เป็นรูปสี่เหลี่ยม หมายถึง การร่วมมือร่วมใจกันของชาวไทยทั้งสองภาคอย่างสามัคคีกลมเกลียวเพื่อพัฒนาชาติไทย คือภาพประเทศไทยตรงกลางให้เจริญรุ่งเรือง

สีของมือสีสี่ สีแดงหมายถึงชาติ สีขาวหมายถึงศาสนา สีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์ ส่วนสีเหลืองหมายถึงประชาชนทั่วไป

ชื่อพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย คือขอมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทย

พรรคมีวิสัยทัศน์ว่า “ร่วมพัฒนาพาชาติพ้นวิกฤต พิชิตภัยคอร์รัปชัน ยึดมั่นความเป็นไทย”

มีคำขวัญประจำพรรคว่า “ร่วมพัฒนา พาชาติพ้นวิกฤต พิชิตภัยคอร์รัปชัน ยึดมั่นความเป็นไทย”

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๙/๒ หมู่ ๑๔ ตำบลหนองนาคำ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี รหัสไปรษณีย์ ๔๑๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๔ ๕๑๖๓๕๙๙ โทรสาร ๐๘๘ ๕๖๔๘๗๖๖

ข้อ ๖ สาขาพรรคร่วมพัฒนาชาติไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า “สาขาพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย ลำดับที่.....จังหวัด.....”

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นโดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค หรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๖) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดและการลงมติให้ลงคะแนนลับ

แต่ถ้าสมาชิกพรรคผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้าน คำวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกพรรคผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกพรรคให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิกพรรคซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขา พรรคกรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกพรรคทั่วประเทศ
- (๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิกพรรค
- (๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกพรรคในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้เปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) เทรี่ญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคจนครบจำนวนที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรอง ไม่น้อยกว่าสิบคน

ข้อ ๒๑ กรรมการบริหารพรรคมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกรณีเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

- ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
 - (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการบริหารพรรคตามที่กฎหมายกำหนด
 - (๕) ถูกถอดถอนตามกฎหมาย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๒๓ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๒

(๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

เมื่อตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับต้นทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทนโดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้จัดสรร เป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ แต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง หรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติจัดตั้งสาขาพรรค อนุมัติการเลิกสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค
- (จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค
- (ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัญญ์พรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิกและการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๖ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้สมาชิกของพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขา

พรรคการเมืองภายหลังการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง แล้วให้ผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ และลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรคการเมืองหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่เป็นที่ทำการสาขาพรรคการเมือง ไปยังหัวหน้าพรรคเพื่อขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๐ กรรมการสาขาพรรคมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองกรณีเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ ๓๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๒๙
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการ และรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกรอบสามเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๓ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็นแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสภาสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสาขาพรรคตามที่กฎหมายกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง หากตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้รองประธานสาขาพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนถ้าไม่มีรองประธานสาขาพรรค ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน โดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) กรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ข้อ ๓๖ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่

ได้ให้มอบหมายให้ รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อร่วมกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณูญิพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมืองและกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่ออยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๙ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวันเวลาหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหา
ทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่
พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและ
จะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การ
ลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหาร
พรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้า
พรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อม
ทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อ
หัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา
ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๔ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคสาม

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๖ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๖๙ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคร่วมพัฒนาชาติไทย จำนวน ๑๖ คน ดังนี้

๑. นายศักดิ์ชาย พรหมโท	หัวหน้าพรรค
๒. นายสรวิชัย สิงห์กลางพล	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายทักษิณ สงวนนาม	รองหัวหน้าพรรค

๔. นางสาวสมพร ศรีมหาพรหม	เลขาธิการพรรค
๕. นายวิเชียร เส้าหัส	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางชุตติกาญจน์ ภูนา	รองเลขาธิการพรรค
๗. นายประกายเพชร เรืองเรือ	รองเลขาธิการพรรค
๘. นางสาวนิตา พงษ์ประสิทธิ์	เหรัญญิกพรรค
๙. นางสาวปวีณพัสตร์ ไชยมะรัตน์	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๑๐. นางกัญญาวีร์ พุกวิเศษ	โฆษกพรรค
๑๑. นายนเรศ แปกกลาง	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางวีชรา วัตมอร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นางลัดดาพร พิมพ์ทอง	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นางเกษมณี ดีแป้น	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นางเดือนเพ็ญ นรินทร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นางรัตดาวลัย ชันทะโคตร	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ศุภชัย สมเจริญ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง